

Arriba Tutto

Direcció: José Mota **Guió:** José Mota, Marta González de Vega, Claro García, Fernando Erre (història: José Mota, Fernando Erre) **País:** Espanya **Durada:** 98 min **Any:** 2026 **Gènere:** Comèdia dramàtica **Interpretació:** José Mota, Karra Elejalde, Pablo Cabello, Olivia Molina... **Música:** Alicia Morote **Fotografia:** Kiko de la Rica **Distribuïdora:** A Contracorriente Films **Estrena a Espanya:** 09/10/2026
No recomanada per a menors de 12 anys
Versió original en espanyol

SINOPSI

1905. La feliç infància d'en Michi, un nen de set anys, finalitza bruscament amb la violenta mort del seu pare, un artista ambulant que ha ensenyat el nen a veure la màgia i l'humor a cada racó de la vida. Passats els anys, en Michi s'ha convertit en un home amargat, violent i consumit per la rancúnia. Una sorprenent aparició i el retrobament amb la Conchita, el seu amor de la infantesa, l'ajudarà a recuperar el paradís perdut i la transgressora visió del món que li va inculcar el seu pare. Convertit en un home nou, el destí el portarà a viure una aventura en la qual intentarà complir la promesa d'amor que una vegada va fer a la nena. (FilmAffinity)

CRÍTICA

José Mota sorprèn amb una comèdia familiar a la qual portar els nens sense vergonya

Entronca amb 'Ser o no ser', 'El gran dictador' o 'La vida és bella'.

Davant la triomfal comèdia popular familiar dels darrers anys, en general, d'un estrident costumisme d'acudits grossers i situacions de xarxes socials, el **debut com a director de José Mota**, estrella de la televisió des de fa dècades, sorprèn: una pel·lícula de notable acabat tècnic i formal, amb una **preciosa fotografia de Kiko de la Rica**, que pretén entroncar no amb les pel·lícules de **Parchís** sinó amb *Ser o no ser*, *El gran dictador*, *La vida és bella* i *¡Ay, Carmela!*

Si robes, roba als bons. I en Mota ho fa a ***Arriba Tutto*** amb bon gust, envoltant-se d'un grapat d'excel·lents còmics (amb **Karra Elejalde** al capdavant), reclutant un nen fantàstic (**Pablo Cabello**) i endinsant-se en **els desastres de les guerres i dels feixismes** amb una història ambientada en luxoses localitzacions de Toledo en tres temps: 1902, 1939 i 1941.

Sense por de la recerca de la llàgrima, Mota no acaba de graduar el sentimentalisme en algun moment massa mel·liflu, però la seva comèdia dramàtica d'equívocs i disfressa, confrontant la imaginació i la realitat, amb **una mica de l'humorisme absurd de Wenceslao Fernández Flórez**, és una peculiar alenada d'aire fresc. I un bonic homenatge als còmics de la llengua.

Javier Ocaña – 20minutos.es